

«ГАБУСТАН»: МОСТ ДРУЖБЫ ПАМІЖ БЕЛАРУССЮ І АЗЕРБАЙДЖАНАМ

Сярод прадстаўнікоў іншых этнічных меншасцяў, якія жывуць у Беларусі, азербайджанцы займаюць сваю, досыць немалую прастору. Карэспандэнт «Звязды» сустраўся з кіраўніком культурна-асветніцкага грамадскага аб'яднання «Габустан» Бахшы Ганбаравым. Ён узначальвае суполку азербайджанцаў у Беларусі больш за восем гадоў. А таварыства «Габустан», між іншым, было створана ў Мінску яшчэ ў часы ССРСР, напрыканцы 1989 года.

Фота Юлія Вярбейка

— Бахшы, скажыце, каго аб'ядноўвае ваша грамадскае таварыства?

— Дзверы нашай арганізацыі адчынены для ўсіх азербайджанцаў Беларусі. Дарэчы, у рэспубліцы жыве недзе каля 20 тысяч азербайджанцаў. Перш-наперш — у Мінску. А яшчэ — у буйных гарадах, у абласных цэнтрах. Але ёсць і тыя, хто звязваў свой лёс з беларускай вёскай. Жывуць нашы суродзічкі і ў аграгарадках, займаюцца сельскай гаспадаркай. Сярод пенсіянераў-азербайджанцаў — былая старшыня беларускіх калгасаў. Хтосьці і зараз працуе фермерам...

— А ўвогуле як усё пачыналася?

— Інцыдэнт пайдання азербайджанцаў у Беларусі ў кастрычніку 1989 года прывёў да аб'яднання студэнтаў, якія сабраліся ў інтэрнаце політэхнічнага інстытута. Хацелася з'явіцца, быць разам, успамятаць пра родны дом. Тады яшчэ ніхто з маладых людзей не ведаў, як складзеца яго лёс, дзе знойдзе ён свае сталы прытулак. Мы ж былі пад уплывам саветскага мыслення. Лёгка было вандравацца па бязмежнай прастору вялікай краіны. Адукацыю можна было атрымаць у Беларусі, пасля ніхто не прымячаў магчымасці апынуцца па размержаванні на Поўначы альбо ў сябе на радзіме, у Азербайджане.

Студэнцкую супольнасць заўважылі старэйшыя. А ў Беларусі нашы землякі працавалі выкладчыкамі ў інстытутах, інжынерамі на заводах, працамі і начальнікамі ўчасткаў на будаўніцтве, урачамі ў бальніцах. Тады і правялі сваю актывнасць, арганізатарская здольнасць Фікрэт Эйкулаев, Закір Мамеддаў, Іхцібар Мамеддаў, Ахін Абілаў, Рэйман Ісмаілаў-Мадэд, Каміль Камал.

— Камала добра ведаюць беларускія аматыры выяўленчага мастацтва...

— Мы ганарымся, што азербайджанцаў у Беларусі прадстаўляе такі легендарны мастак, як Каміль Камал. Неаднойчы ў Мінску ладзіліся яго персанальныя выстаўкі. Карціны нашага земляка ўпрыгожваюць музеі і галерэі розных краін свету.

А колькі сярод яркіх, знакамітых спартсменаў Беларусі азербайджанцаў! Адзін з іх — Камандар Маджыдаў — узначальваў «Габустан» у 1994—1998 гг. Камандар — чэмпіён Алімпійскіх гульняў, двухкратны чэмпіён свету, трохкратны чэмпіён Еўропы па грэка-рымскай барацьбе. Каля сямі гадоў на чале «Габустана» быў заслужаны майстар спорту Рэспублікі Беларусь Наік Багіраў. Ён з'яўляўся капітанам зборных Беларусі па дзюдо і самба. Наік Багіраў — чатырыкратны чэмпіён свету, пяцікратны чэмпіён Еўропы, уладальнік многіх іншых спартыўных узнагарод. Высокіх спартыўных вышынёў дасягнуў Забіт Самедаў, Аслан Агаев, Эльман Вердзіев, Голон Салаев і іншыя.

Не магу не згадаць выкладчыка БНТУ кандыдата тэхнічных навук Алескера Явар-агу Ісмаілава. Добра вядомы ў будаўнічай галіне Беларусі Гармаз Мурадін Садыеў, які доўгі час узначальваў будаўнічы арганізацыі ў Гомелі і Брэсце. Эканамічны ўзаемаадносіны нашых краін вывучае кандыдат эканамічных навук Фарман Юсубаў. Суддзя міжнароднага арбітражнага суда Голь-ага Салаев — кандыдат юрыдычных навук, вядомы ў Мінску адвакат. Лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Беларусі, прафесар Рауф Садыхаў з'яўляецца загадчыкам кафедры ў БДУІР.

— Бахшы, а як вы патрапілі ў...

Беларусі, як даўно ваш лёс звязаны з нашай краінай?

— Я ў Беларусі з 1984 года. Адсюль і на службу ў войска патрапіў. Пасля закончыў Мінскі архітэктурна-будаўнічы тэхнікум. У 1991 годзе паступіў на юрыдычны факультэт Беларускага ўніверсітэта. Затым яшчэ закончыў Акадэмію кіравання пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь. Займаюся рэстараным бізнесам. Як аднака маёй работы — прызнанне лепшым прадпрыемльчыкам і ў Мінску, і ў Беларусі.

— Усё ж такі ў грамадстве існуе меркаванне, што азербайджанцы ў асноўным гандлююць на рынку...

— Выказванні часам дзірацца і больш вострыя... Але давайце паразважаем. І тыя азербайджанцы, што гандлююць на рынку, — працадаўцы, яны арганізуюць рабочыя месцы. А яшчэ пляцьцэ арэнду, даюць заробак які мінімум 3 і болей чалавекам. Што ў гэтым дрэннага? Між іншым, такі вось факт. У Мінску і Мінскай вобласці — каля 7 тысяч азербайджанцаў. З іх не больш за 700 працую на рынку. І гэта ў асноўным — тыя людзі, якія атрымалі від на жыхарства. Мае землякі вязуць актывна сваю гародніну, садавіну. Нават бульбу вязуць, як ні дзіўна. Справа ў тым, што ў нас бульба высыпае ўжо ў канцы красавіка. І ў канцы красавіка — маі можна гандляваць. А ў Беларусі яшчэ толькі ідуць пасадкі. А гранаты, сокі, кампоты, джэм — здаецца, што самыя лепшыя менавіта з Азербайджана. Але ж гандлёвым буферам з'яўляецца Расія. Каля 60 працэнтаў таго, што вывозіцца, застаецца на перавалачных

базях у Дагестане. Прывоз у Беларусь патрабуе, зразумела, дадатковых затрат. Таму мы і плануем зараз адкрыць гандлёвы дом Азербайджана ў Беларусі. Спадзяюся, што гэта пашырыць гандлёвыя зносіны паміж нашымі краінамі.

Яшчэ і такая статыстыка: больш за палову маіх суайчыннікаў, якія займаюцца гандлем, утрымліваюць гандлёвыя пункты, прадпрыемствы са штатным раскладом работнікаў у 40 і болей чалавек. Каля дваццаці азербайджанцаў — гаспадары рэстаранаў, кавярняў. Дарэчы, у гэтай справе мы вельмі ўважліва развіцця нацыянальнай азербайджанскай кухні. І мяркуючы па колькасці наведвальнікаў, лічу, што мінчанам, беларусам гэта падабаецца. А развіццё нацыянальную кухню і іншай краіны — клопат не з лёгкіх.

Таму прыцягваем да гэтай справы выключна азербайджанцаў, кагосяці адпраўляем на вучобу ў Баку. Каб гатаваць сапраўды азербайджанскія стравы, трэба нарадзіцца ў Азербайджане. Патрэбна ведаць асаблівую нацыянальную філасофію. Той жа плоў, напрыклад... У ім усё залежыць ад многіх кампанентаў, ведання ўсіх вартасцяў інгрэдыентаў, разуменне прапорцый... Хіба што ёсць адно выключэнне — беларус Сяргей Брусочкін, які ўсё ж авалодаў майстэрствам азербайджанскай кулінарыі.

Каб гатаваць сапраўды азербайджанскія стравы, трэба нарадзіцца ў Азербайджане. Патрэбна ведаць асаблівую нацыянальную філасофію. Хіба што ёсць адно выключэнне — беларус Сяргей Брусочкін.

— Калі ўжо размова зайшла пра ўдзел азербайджанцаў ў прадпрыемстве, то, відавочна, ёсць і больш выразныя прыклады, а не толькі ўдзел вашых суайчыннікаў у гандлі, сферы паслуг?

— Каля дваццаці структур завілі аб сабе ў галіне лагістыкі, у будаўніцтве гандлёвых цэнтраў. Азербайджанцы будуць таксама і жылль. Гэтану спрыяе і тое, што шмат хто з маіх землякоў атрымаў будаўнічую адукацыю ў розныя гады менавіта ў політэхнічным інстытутах. Удзельнічаюць і падрыхтоўцы гасцінчынага комплексу да чэмпіянату свету на хакеі ў Мінску.

Але вось што, на мой погляд, вельмі важны характар мае. Сярод азербайджанцаў, хто сёння працуе на беларускай зямлі, у асноўным людзі актывнага ўзросту: недзе каля 75 працэнтаў маіх землякоў — у гадах ад 18 да 50... Пагадзіцеся, гэта вельмі важна для краіны, дзе хапае пенсіянераў, перад якой стаіць няпросты дэмаграфічныя задачы. Яшчэ адна статыстычная дэтал. Са 100 азербайджанцаў 50 і болей — людзі з вышэйшай адукацыяй.

— Ведаю, што цяпер шмат хто з азербайджанцаў прыязджае на вучобу ў беларускі ВНУ...

— Больш за 300 студэнтаў з Азербайджана вучацца сёння ў Беларусі. Толькі ў інстытуце МНС — каля 200 нашых землякоў.

— Грамадская арганізацыя — гэта пайданне землякоў, фестывалі культур, жаданне далучыцца да ведання пра Азербайджан, яго гісторыю як мага больш шырока грамаду...

— І гэта з'яўляецца нашым перакананнем. Па-першае, мы вельмі ўважлівыя да азербайджанска-беларускіх гістарычных, культурных, літаратурных стасункаў. Невыпадковым з'яўляецца той факт, што актывіст «Габустана» Балдагаш Ганбарав абараніў дысертацыю на званне кандыдата гістарычных навук. А тема — рэзраспектыва стасункаў паміж нашымі народамі. Восць цяпер рыхтуецца да 70-годдзя вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў, а затым — і да 70-годдзя Вялікай Перамогі. Дарэчы, намаганнямі азербайджанскай грамадскай ў Вілейцы ўсталяваны помнік двойчы Герою Савецкага Саюза, генерал-маёру танкавых войск Азі Асланаву. Аўтарам помніка з'яўляецца Каміль Камал. У Магілёве ўсталяваны і бюст вызаліцеля горада героя Савецкага Саюза Асланаў Вязірава. Многія азербайджанцы змагаліся з нямецкімі фашыстамі ў партызанскіх атрадах Беларусі. Мы імкнемся, каб азербайджанцы разам адзначалі рэзгіляііны і нацыянальныя святы. Сумесна з пасольствам ініцыюем сустрэчы дзеячаў культуры і мастацтва Азербайджана з беларускімі гледачамі і слухачамі. Гэта датычыцца розных відаў мастацтва. Ведаец, калі ўжо лёс склаўся так, што мы жывём у Беларусі, то і іначай наша жыццё, які прыналежны статус Азербайджану, і ўявіць нельга.

Гутарыў Кастусь ЛАДУЦЬКА.

НАВІНЫ

ПАДЗЕЙ

ФАКТЫ

XX СТАГОДДЗЕ ВА ЎСПАМІНАХ ВІДАВОЧЦАЎ

Электронны музей вуснай гісторыі з'явіцца ў Гродне ў рамках міжнароднага праекта па праграме трансгранічнага супрацоўніцтва «Латвія—Літва—Беларусь».

Музейная экспазіцыя будзе прысвечана падзеям XX стагоддзя на памежных тэрыторыях Беларусі і Латвіі — Гродзеншчыны, Віцебшчыны і Латгалі. Будучы прадстаўлены відэаінтэрв'ю, аўдыязапісы, фатаграфіі відавочцаў гэтых падзей, тэкставыя матэрыялы на рускай, беларускай, латышскай і англійскай мовах. На Гродзеншчыне зборам гэтых экспанатаў займаюцца студэнты і выкладчыкі фальклічнага і гісторычнага тэатраў ГРДУ імя Янкі Купалы. У рамках праекта будзе таксама выданы зборнік навуковых артыкулаў, прысвечаны даследаванню некропаляў на тэрыторыі Беларусі і Латвіі.

Барыс ПРАКОПЧЫК.

ЗА БРАКАНЬЕРСТВА «ЗАПЛАЦІЎ» АЎТАМАБІЛЕМ

Работнікі ўпраўлення аператывнага разгавання Дзяржаўнай інспекцыі, Бярозаўскай міжрайінспекцыі і ўпраўлення ўласнай бяспекі МНС пры правядзенні сумесных аператывных мерапрыемстваў у прыбражнэй паласе адводнага канала Бярозаўскай ГРЭС спынілі для праверкі легкавы аўтамабіль пад кіраваннем жыхара Белаазёрска.

У салоне і ў багажніку машыны была знойдзена свежавываўлена аэра-рачная рыба ў сетках...

Кіроўца прызнаўся, што незаконна здабыў рыбу на возеры Белае разам з хаўруснікам, які пакінуў месца «рыбалкі» на матарнай лодцы. Заведзена крымінальная справа. Незаконны вылаў пацягнуў нанясенне шкоды прыродзе ў асабліва буйныммеры — 225 базавых велічынь. У парашальніка канфіскаваны восем стаўных сетак агульнай даўжынёй 560 метраў і 862 асобныя розныя віды рыбы, а таксама легкавы аўтамабіль. Месцазнаходжанне другога парашальніка ўстанаўліваецца.

Сяргей РАСОЛЬКА.

ТАКСІСТ, ВЫ ЦВЯРОЗЫ?

Каля дваццаці вадзіцеляў таксі летася папаліся ў нецвярозым стане за рулём супрацоўнікаў ДАІ Віцебшчыны.

Паводле інфармацыі ўпраўлення ДАІ УУС Віцебскага аблвыканкама, сярод такіх таксістаў былі і вадзіцелі маршрутных таксі. Адзін з іх, які працаваў у Віцебску, перад паездкай, можна сказаць, добра адсяткаваў Дзень аўтамабіліста. Адрывався на аўто па маршруце без абавязковага перадырвавага медыцынскага агляду, пуцявога ліста... Нецвярозы кіроўца ўчыніў дарожна-транспартнае здарэнне.

Размовы падчас паездкі па мабільным тэлефоне, большая, чым дазваляецца ў канкрэтна ўзятым аўто, колькасць пасажыраў — тыповыя парэшэнні кіроўцаў маршрутаў. Каб дадаткова дысцыплінаваць вадзіцеляў «грамадскіх таксі», супрацоўнікі ДАІ ў цывільным ажыццяўляюць спецыяльныя кантрольныя рэйды. Яны едуць у маршрутках у якасці пасажыраў і падчас паездкі фіксуюць усе парушэнні. Як канстатуюць у вышэйзгаданым упраўленні, такія прафілактычныя акцыі вельмі эфектыўныя. У прыватнасці, інавацыйны вадзіцель потым раскавацца калегам на мабільную аб «небяспечных пасажырах». І, несумненна, падчас наступнай паездкі «падстрахоўца», бо невядома, хто са звычайных пасажыраў можа аказацца «кантралёрам».

Толькі ў абласным цэнтры каля 200 маршрутаў. Прыемна, што парк гэтых таксі маладзее. У прыватнасці, у Віцебску перавозця пасажыраў каля трох дзясяткаў новых маршрутаў, якія параўнальна нядаўна пачалі абслугоўваць пасажыраў.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

ПАД КОЛАМІ ГРУЗАВІКА...

Жудаснае дарожна-транспартнае здарэнне адбылося ў Гродне 9 студзеня ў другой палове дня. Пад коламі «КамАЗа» апынулася 13-гадовая школьніца, павадамлем абласна Дзяржаўтайнспекцыя.

Хлопчык і дзяўчынка вярталіся дадому з Цэнтра пазашкольнай работы і развіталіся на скрыжаванні вуліцы Саламавай і Савецкіх пагранічнікаў паблізу пешаходнага перахода каля бальніцы хуткай дапамогі. Хлопчык пайшоў на аўтобусны прыпынак, а дзяўчынка пачала пераходзіць дарогу ў бок вуліцы Саламавай. І тут на дадатковай секцыі святлафора гарэла зялёная стрэлка. Як паведамілі вадзіцеляў, дзяўчынка пераходзіла вуліцу на мігаючае зялёнае святло. Кіроўца грузавіка не пераканаўся ў адсутнасці людзей на пераходзе і, не зніжаючы хуткасці, прадоўжыў паварот. Вадзіцель сцяврджаў, што, убаўчыўшы аўтамабіль, дзяўчынка паскорула рух, але дайсці да раздзяляльнай зоны не паспела. Спачатку яе ударыла левым бокам бампера, а затым 15-тонная машына пераехала дзіця трывма коламі з левага боку. Урачы зрабілі ўсё магчымае для выратавання жыцця дзяўчынкы, але яна памерла ў рэанімацыі.

Барыс ПРАКОПЧЫК.

ПІРАТЭХНІК АПЁК ВОЧЫ

Невясёлы Новы год атрымаўся ў сям'яльніка з Магілёва, які вымушаны быў правесці яго на бальнічным ложку. Падчас свайго знаходжання ў бабулі ў Шклове падлетак зрабіў піратэхнічную прыладу з серы, якую «здабыў» з запалак. Як паведамілі ў абласным упраўленні МНС, пры спробе прывесці небяспечную цацку ў дзевяно школьнік атрымаў тэрмічны апёк вачэй. Спачатку хлопчык быў шпіталізаваны ў цэнтральную раённую бальніцу, а потым адпраўлены ў Магілёўскае гарадскую бальніцу хуткай медыцынскай дапамогі.

Як паведамілі ўрачы ўстанова, хлопчыку яшчэ пашанцавала, зрок яму вернецца, але канікулы, хутчэй за ўсё, прыйдзецца правесці ў бальніцы.

Нэлз ЗІГУЛЯ.

ЖВАВАСЦЬ ДА ТУРМЫ ДАВЯДЗЕ

Супрацоўнікі Гомельскай абласной ДАІ нарэшце затрымалі 21-гадовага грымляччына, які 23 разы прыцягваўся да адміністрацыйнай адказнасці, прычым 13 разоў — за кіраванне транспартным сродкам, не маючы на гэта права.

Два разы на працягу аднаго года малады чалавек быў затрыманы за кіраванне ў стане алкагольнага ап'янення. Летася грамадзянін быў за гэта завочна суджаны да 1 года і 3 месяцаў пазбыўленай волі, пасля чаго парашальнік і яго аўтамабіль былі абшчышаны ў вышук. Зараз ён на «Ford Escort» рухаўся па вуліцы Хмяльніцкага ў Гомелі з відавочным перавышэннем хуткасці і на патрабаванні супрацоўнікаў ДАІ не адрагаваў. Праследванне прынёсла вынікі: машына спынілася, а кіроўца спрабаваў уцячы. Пры затрыманні і дастаўлены ў аддзяленне міліцыі парашальнік не пакідаў спроб вырвацца літаральна на ганку Чыгуначнага А/С, аднак зноў быў затрыманы. Як паведамілі ў абласной ДАІ, у дачыненні да затрыманага складзена адразу некалькі адміністрацыйных працолаў. Парашальніка чакае сур'ёзнае пакаранне.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

ПАСЛЯНАВАГОДНІ АБСТРЭЛ...

У Мінскай вобласці затрымалі мужчыну, які параніў з палыўнічай стрэльбы дваіх суседзяў. Пра гэта «Звяздзе» паведаміла афіцыйная прадстаўніца ўпраўлення Следчага камітэта па Мінскай вобласці Таццяна БЕЛАНОВ.

У аператывна-дзяжурную службу УУС Міноблвыканкама паведамілі аб тым, што ў вёсцы Шэметава Дзяржынскага раёна мужчына адкрыў агонь з палыўнічай стрэльбы па суседзях. На месца здарэння неадкладна выбыла следча-аператывная група.

— Увечары на другі дзень пасля Новага года 65-гадовы жыхар вёскі Шэметава быў нападлітку, — распавяла Таццяна Беланов. — Пасля слоўнай перапалкі з суседзямі ён схпіў палыўнічную стрэльбу і пачаў стрэльляць. Калі суседзі, у тым ліку малалетняя дзіця, змагі схвацца ў доме і прыпаркаваных аўтамабільх, мужчына, які раней ужо быў судзімы за катаванне, хуліганства і нанясенне пабоў, зрабіў некалькі стрэлаў па вокнах суседскага дома, а таксама па іх іншамарках. На жаль, пазбегнуць агнястрэльных раненняў гаспадарам суседняга дома, 55-гадоваму мужчыну і 56-гадовай жанчыне — не ўдалося.

Пасля абстрэлу агрэсіўны сусед замкнуўся ва ўласным доме. Калі падаўляць супрацоўнікі міліцыі і заблакавалі падыход да яго жылля, стралок узяў пагражаць ім забойствам, а таксама самагубствам. Пасля перамоў і штурму мужчыну затрымалі.

Цяпер затрыманы знаходзіцца ў ізалятары часовага ўтрымання. У дачыненні да яго завездзена крымінальная справа за замах на забойства больш як дзвюх асоб, здзейсненая агоньна-небяспечным спосабам. Следчыя канфіскавалі прыладу зланыства — незарэгістраваную стрэльбу «ІЖ-17» 16-га калібру.

Надзея ДРЫЛА.

БЁСКІ БОЛЬШ НЯМА

Згарэў апошні жылы дом у вёсцы Антоненкі Гарадоцкага раёна.

— У гэтым населеным пункце жылых дамоў няма. Калі выратаваліся, якіх выклікаў сведка пажару, прыбылі да месца здарэння, то ўбачылі толькі тленне рэшткаў драўлянага жыллага дома і гаспадарчых пабудовы. Гаспадар памёр пяць гадоў таму, а ў доме самавольна пражываў пенсіянер. 1952 года нарадзжана. Выратавалінікі на пяціхвіліннай знайшлі труп гэтага мужчыны, — паведаміла Марына Фандо, прэс-сакратар Віцебскага абласнога ўпраўлення па надзвычайных сітуацыях. Прычына пажару высвятляецца.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

Пытальнік

КУДЫ ПАДЗЕЛАСЯ «НАСТАЛЬГІЯ»?

Шанюная рэдакцыя газеты «Звязда!» Я ваша даўняя падпісчыца — ажно з 1991 года! І таму звяртаюся да вас па дапамогу або па тлумачэнне. Я падключыла тэлебачанне «ZALA» ў лістападзе мінулага года ў спадзяванні глядзець каналы «Настальгія» і «Культура». Асабліва імпаюе мне і мaim аднагодкам канал «Настальгія». Але ж, на вялікі жаль, ні я, ні хто іншы з маіх сяброў гэты канал не знайшлі. Маладзейшыя гледжачы кажучы, што ён «плавае» ў... Хтосьці сцяврджае, што яго ўвогуле знілі. Калі гэта так, дык навошта сістэматычна друкаваць праграму перадач гэтага канала? Для старэйшага пакалення «Настальгія» — любімы канал, бо серыялы і баевікі — не наш «рэпертуар». Хто дапаможа? Хто падкажа? Можна, ваша газета адгукнецца на нашу просьбу?

Аліна Канстанцінаўна ГАРБАНЧУК, пасёлак Жарнаскі Пൊлацкага раёна.

Пытанні чытачкі мы пераадрасавалі прэс-службе РУП «Белтэлекам». І вельмі хутка атрымалі на іх адказы наступнага зместу. — Канал «Настальгія» дэманстравваўся па інтэр-актыўным тэлебачанні «ZALA» ў базавым пакеце ў тэставым рэжыме два месяцы — да 1 верасня мінулага года. Пра гэта напісана на нашым сайце, — патлумачылі рэдакцыі. — Адначасова, такім чынам, могуць дэманстраваць свае праграмы ў тэставым рэжыме, напрыклад, піць каналу. Гэта робіцца для таго, каб дэдацца, чаму канкрэтна аддае перавагу глядацкая аўдыторыя. У залежнасці ад набранай папулярнасці (гэта адсочваецца аўтаматычна) потым прымяецца рашэнне: пакінуць той ці іншы канал у базавым пакеце ці перавесці яго ў дадатковы пакет. Тэставы паказ каналу прызначаны найперш для папаўнення дадатковых пакетаў, бо базавы ў асноўным сфарміраваны. Але робіцца гэта ў тым ліку і проста для змянення напуўнення пакетаў каналамі — каб павысіць цікавасць глядацкай аўдыторыі да тэлепрадукцы ўвогуле.

ГРОДЗЕНСКАЯ «ГАЛАКТЫКА»: ПАСЛУГІ НА ЛЮБЫ ГУСТ

На месцы даўгабуду, які застаўся ў Гродне яшчэ з савецкіх часоў, за сродкі абласнога бюджэту ўведзены ўнікальны аб'ект — шматпрофільны культурна-забаўляльны цэнтр.

Залы для заняткаў фітнесам і на трэнажорах, боўлінг, салоны прыгажосці, рэстаран-дыска-тэчнi комплекс, двухузручовы рэстаран з панарамным відам на горад — гэта яшчэ не усё. У далейшым спектр паслуг мрквуецца пашыраць згодна з пажаданымі моладзі. Дарэчы, менавіта з маладых работнікаў пераважна сфарміраваны штат цэнтра, які будзе эксплуатавацца дзяржаўным гандлёва-ўнітарным прадпрыемствам «Куліпаліца». У адзін комплекс з гэтым цэнтрам неўзабаве ўбудзе і будынак размешчанага побач кінатэатра, дзе пасля завяршэння рэканструкцыі будзе не толькі кіназала, але і... баксёрскі рынг.

Барыс ПРАКОПЧЫК.

Працяг тэмы

КАРМУШКІ ДЛІА ПТУШАК, «МАКУЛАТУРНЫ» РЭКОРД І СУПЕРТОРБАЧКА,

або Чаму дарослыя могуць навучыцца ў сваіх... дзятцей і ўнукаў?

З прыкладна 4 мільёнаў тон камунальных адходаў, што ўтвараюцца за год у Беларусі, ільвіную частку па-ранейшаму закупаюць на палігонах і толькі менш за 20% накіроўваецца ў «сяброўскі» для прыроды кірунку — на перапрацоўку. Па гэтым паказчыку мы ў 3-4 разы саступаем краінам Еўрасаюза. Але ўжо ведаем еўрапейскі вопыт. І не проста ведаем, а самі ажыццяўляем сучасныя падыходы да работы з адходамі. Гэта можна ўбачыць у Мастах дзяючыху практы ЕСПРААН «Садзейнічанне развіццю ўсеабаўнай структуры міжнароднага супрацоўніцтва ў галіне аховы навакольнага асяроддзя ў Рэспубліцы Беларусь».

Навучэнцы сярэняй школы.

Агульны бюджэт праекта перавышае 5 мільёнаў еўра, у тым ліку каля 2,3 мільёна еўра — на закупку абсталявання і тэхнікі для Кобрынскага і Мастоўскага прадпрыемстваў жылльва